

عنوان مقاله:

نقد شبهه عدم نزول قرآن به زبان قریش بر مبنای اختلاف در قرائت همزه

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 10، شماره 18 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فریده اعرابی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان

مهدی افچنگی - گروه الهیات و معارف اسلامی، دانشکده علوم انسانی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

ابراهیم باغنشی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه علوم پزشکی شاهرود

محمدعلی میر - استادیار گروه الهیات و معارف اسلامی، واحد گرگان

خلاصه مقاله:

آیه P و ما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه O (ابراهیم: 4)، حکایت از انطباق و نزول قرآن به زبان قریش، و تصریح قرآن به نزول کلام خدا به عربی مبین (الشعراء: 195 و النحل: 103) موید فصاحت زبان عرب عصر نزول یا همان اهل حجاز است. اما منکران وحی بودن قرآن سعی کرده اند با نشان دادن عدم انطباق بین قرآن و زبان قریش به عنوان نخستین مخاطبان قرآن هم مدعای ارسال به زبان قوم را انکار کنند و هم با نفی فصاحت و بلاغت زبان قوم مخاطب، فصاحت و بلاغت قرآن را مورد تردید قرار دهند. در موردی مهم و قابل تامل با توصیف اهل حجاز (قریش) به تسهیل کنندگان همزه و کثرت تحقیق همزه در قرآن، قول نزول به زبان قریش مخدوش دانسته اند. اگرچه وجوه دیگری مانند: وجود کلماتی در قرآن با ریشه پارسی و یا عبری یا بودن اختلاف قرائت می تواند از زمینه های شکل گیری شبهه عدم انطباق نزول قرآن به زبان قوم، و یا ادعای عدم فصاحت و بلاغت قرآن باشد؛ پژوهش حاضر در صدد است با رویکرد تحلیلی - انتقادی از طریق نقد نظرهایی که قائل به تسهیل همزه نزد قریش اند و تحقیق همزه نزد آنان را محصول اضطرار یا عواملی مثل آن می دانند، اصل بودن تحقیق همزه نزد قریش را ثابت نموده و شبهه مذکور را پاسخ گوید.

کلمات کلیدی:

تسهیل همزه، انطباق زبان قرآن با قوم، فصاحت و بلاغت قرآن، قریشی بودن زبان قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633867>

